

РЕШЕНИЕ

№ 6270

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4126** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63 ал.1 изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Л. Л., срещу Решение от 14.09.2020г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 21-ви състав, постановено по нахд. № 19833/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 18-4332-022302/19.10.2019г. на зам.- началник Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при СДВР.

В касационната жалба и в писмени бележки са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Фактическата обстановка не била възприета правилно. Претендира да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да се реши спора по същество като отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба- СДВР- Отдел “Пътна полиция“, не изпращат представител и не вземат становище.

Представителят СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд- София- град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1

АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С наказателно постановление № 18-4332-022302/19.10.2019г. на зам.- началник Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при СДВР, на касатора, на основание чл.179 ал.2 вр. ал.1 т.5 пр.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл.48 от ЗДвП

С обжалваното решение СРС е потвърдил процесното НП.

За да постанови решението си, районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, както и показанията на разпитаните свидетели, от районния съд. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице е нарушило разпоредбата от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по смис. на чл.219 АПК.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло.

Решаващият съд е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл.13 и чл.107 ал.2 и ал.3 НПК вр.чл.84 от ЗАНН. Съдът е обсъдил поотделно и в съвкупност показанията на свидетелите и е посочил, че ги приема за достоверни, кредитирайки ги като последователни и непротиворечиви както помежду им, така и с останалия доказателствен материал. С оглед на изложеното, касационната инстанция не установи наличието на допуснати от СРС съществени процесуални нарушения в процеса на попълване на необходимите за изясняване на обективната истина доказателства и оценката на тяхната доказателствена стойност и сила, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното с НП лице.

Споделят се изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушението на чл.48 от ЗДвП, за което е наложено законоустановеното административно наказание - чл.179 ал.2 вр ал.1 т.5, предл.4 от ЗДвП. И в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Според чл.48 от ЗДвП на кръстовище на равнозначни пътища

водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. В процесният случай от събраните по делото доказателства се установява, че касаторът не е изпълнил това свое задължение и с това е станал причина за настъпване на пътнотранспортното произшествие. Следва да се има предвид също така, че без значение за осъществяване на нарушението по чл. 48, от ЗДвП е обстоятелството дали водачът на л.а БМВ е управлявал с превишена скорост или не, каквито възражения индиректно е направил касаторът. Обосновано и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал съдът е кредитирал показанията на разпитаните свидетели в тяхната взаимовръзка и обусловеност и въз основа на личните си възприятия при непосредственото събиране на доказателствата е изградил мнението си относно тяхната достоверност като е изложил мотиви за преценката си. Механизмът на извършване на пътно-транспортното произшествие се установява по безспорен начин от цялостния доказателствен материал. Санкционираното лице, не е ангажирало доказателства, разколебаващи авторството на деянието и подкрепящи твърдението, че преди да навлезе в кръстовището нямало идващ автомобил. Пред СРС на жалбоподателя му е осигурена възможност за защита, няма отказвани от съда доказателствени искания. Разпитаните свидетели са потвърдили обективизираното в АУАН. В тази връзка е уместно да се отбележи, че в хода на цялото производство - и пред административния орган, и пред СРС, и пред настоящата инстанция жалбоподателят не е ангажирал доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото гласни и писмени доказателства, съответно за неправилността на обжалваното съдебно решение.

Въз основа на събраните във въззивното производство гласни и писмени доказателства по безспорен начин се установяват както механизмът на ПТП, така и вината на касатора. Съставения АУАН има доказателствена тежест за изписаните в него фактически положения и при положение, че в хода на производството не се представят доказателства от жалбоподателя за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Въпреки предоставената му възможност жалбоподателят не е ангажирал доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства.

С оглед изложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание, и на други такива по чл.218 ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 2 предл. първо АПК, във връзка с чл.63 ал.1 изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.09.2020г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 21-ви състав, постановено по нахд. № 19833/2019г..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

